

Agera mot bosättningspolitiken

Så småningom kan grek- och turkcypriska säkerhetsstyrkor, i samarbete med EU och FN, stå för säkerheten i ett återförenat Cypern.

■ Det mytomspunna och exotiska Cypern där kärleksgudinnan Afrodite en gång steg upp ur havet, och Kyrenia, denna otroligt vackra stad alldeles invid foten av det mäktiga Kyreniamassivet, invaderas nu av penningstinna fastighetsköpare som riktigt tränar efter fashionabla villor.

På sin rundvandring ser dessa fastighetsspekulanter ett stort antal beväpnade turkiska soldater samt därtill det turkiska statsvapnet här och var. Men man tänker inte så mycket på detta just nu då man är så betagen av omgivningen. Det var jag också då jag besökte Kyrenia förra sommaren. Så jag vet hur det känns.

Men ack vad ögat kan bedra och vad man kan råka illa ut om man nu skulle få för sig att köpa en fastighet i denna Nordcyperns turkiska republik som är erkänd endast av ockupationsmakten Turkiet. Cypern har nämligen ett fastighetsregister där man kan se

INLÄGGET

Göran Johansson, Ramsjö, s, EU- och internationell ledamot i Gävleborgs partidistrikt

vilka grekcyprioter som är lagfarna ägare till de fastigheter på norra Cypern vilka exproprierades av den turkcypriska administrationen under skydd av turkiska armen efter invasionen 1974. De grekcypriska ägarna fördrevs.

Får inte säljas

I den grekcypriska delen står de turkcypriska fastigheterna under inrikesministeriets administration och får inte säljas. Där bor nu grekcypriska flyktingar från norra Cypern. I den lilla byn Karmi, i närheten av Kyrenia på norra Cypern, säljs det ut grekcypriska

fastigheter. Mest till engelsmän men även till svenskar.

I ett internationellt uppmärksammat domstolsfall (The Observer 20 februari 2005) har ett engelskt par, Linda och David Orams nyligen blivit ålagda att riva en nybyggd villa i mångmiljonklassen och återlämna marken till den grekcypriske arkitekten Meletis Apostolidis. Av en cypriskt domstol.

Det inte är säkert att paret kommer att åtlyda domen då Cypern inte kan tvinga dem riva eftersom deras fastighet skyddas av den turkiska ockupationsarmén. Men Cypern är medlem i EU och ett domstolsutslag i ett EU-land gäller i hela EU. Så om inte det engelska paret frivilligt river fastigheten kommer en domstol i England på begäran av Cypern att kunna utmäta parets tillgångar och fastigheter där för att kompensera den lagfarne grekcypriske ägaren. Köparna kan inte

heller hävda köp i god tro då man borde vetat om att norra Cypern är ockupationszon. Åtal kommer alltså med säkerhet att kunna drabba många köpare som redan köpt eller tänker köpa fastigheter.

Europeiska domstolen för mänskliga rättigheter tillskriver helt, i en dom, de vid den turkiska invasionen 1974 fördrivna grekcyprioterna, rätten till den egendom de då blev fördrivna ifrån.

Grekcyprioterna förkastade med stor majoritet FN:s generalsekreterare Kofi Annans plan för återförening av Cypern och detta berodde främst på den turkiska bosättningspolitiken och på de turkiska truppernas, av planen accepterade, permanenta framtida närvaro på ön men också på det faktum att denna övergripande planlösning var en av USA och Storbritannien utformad konstruktion som inte framförhandlades öborna emellan.

Vi blir i dagarna intensivt på-

mindra om att Syrien måste dra bort sina styrkor från Libanon. Detta kräver främst USA. Men USA är inte det land som har den moraliska rätten att kräva någonting som handlar om andra länders tillbakadragande av trupper förrän man själv dragit bort sina styrkor från Irak. Och vill USA vara demokratiskt trovärdigt borde landet i första hand kräva att Turkiet lämnar norra Cypern och åtlyder samtliga FN:s säkerhetsråds resolutioner i frågan.

Viktigast är nu att EU, för sin medlem Cyperns och för sin demokratiska trovärdighet skall agera kraftfullt emot Turkiets illegala bosättningspolitik på norra Cypern och för att de turkiska ockupationstrupperna ska dras bort. Därefter kan grek- och turkcypriska säkerhetsstyrkor, i samarbete med EU-styrkor och under överinseende av FN-observatörer, stå för säkerheten i ett återförenat Cypern.

Miljöpolitiken står folket dyrt

■ I vårt land i dag finns det uppemot en miljon personer som står utanför arbetsmarknaden i en eller annan form. Många skulle nog också vilja byta arbeten, om det fanns några. Jobben försvinner och flyttas ut, och många av dem går i dag till Fjärran Östern, framför allt till Kina.

Varför då till Kina? Billigare arbetskraft är ett av svaren men lägre kostnader totalt är det viktigaste svaret. Varför har då Kina så låga totala kostnader. Jo, där bryr man sig litet om sin miljö och sina arbetare. Man dämmer upp enorma floder utan hänsyn till människor och miljö för att bygga kraftverk. Man har världens näst största utsläpp av miljöförstörande avgaser. Man bygger just nu över 500 nya kolkraftverk, och planerar 100 kärnkraftverk. Det pågår ett ekonomiskt raseri utan någon form av miljökontroll. Bilförsäljningen i Kina slår alla rekord, och där finns

inga stränga regler om avgasrening eller miljöbensin.

Kina rustar och köper vapen för de pengar landet tjänar och nu vill man köpa vapen från Europa. Man börjar hota sina grannländer som Taiwan eftersom Kinas ekonomiska makt stärks genom den förda ekonomiska politiken utan miljöhänsyn. Man skaffar sig också oljetillgångar utomlands som ingen annan vill ha då de innehåller alldeles för mycket miljöförstörande beståndsdelar, som svavel. För kineserna betyder det ingenting, men avgaserna hamnar i det globala lufthavet som täcker vår jord.

Forskarna är oeniga om vad utsläppen betyder på lång sikt. Jag läste häromdagen i tidningen Asia Times att vi i väst skulle betala ersättning till Kina, beroende på att de släpper ut så mycket kolavgaser att det kanske kan stoppa nästa istid med flera hundra år. Ingen vet med säkerhet om det

blir istid eller om det ska odlas apelsiner och vindruvor i Skåne.

Det behövs forskning och ännu mera forskning om vilket håll vårt klimat går åt, och vad utsläppen egentligen betyder. Något vi alla vet är att när solen kommer åter på våren blir det varmare, och solen är den verkliga påverkaren av vårt jordiska klimat. Solen är ingen lampa som lyser med samma energi hela tiden utan dess utstrålning varierar genom seklerna, det känner man till. Troligen är det så att jordens klimat varierar med solens strålning, och att miljö och klimat inte säkert är samma fråga.

När vi här i Sverige låter stora investeringar gå oss förbi på grund av alltför höga energiskatter så tjänar den globala miljön inget på detta. Om vi förändrar lagstiftningen här, och företagen drar dit ingen bryr sig, var finns då den globala vinsten för miljön?

Vi lägger ner helt fungerande säkra kärnkraftverk i landet, och våra grannländer bygger nya och säljer denna kraft till oss. Vi importerar kolkraft från våra grannfolk och säger att vi förbättrar vår miljö. Detta är skenhelighet. Statens eget bolag köper och investerar miljarder i kolkraft utomlands. Detta är flum och oklar dålig politik.

Svenska folket får dyrt betala för denna felaktiga miljöpolitik med hög arbetslöshet, och en stor del av orsaken är för höga energiskatter.

Jag tror de flesta tycker, när elräkningen kommer, att det blivit rätt mycket pengar att betala, och för att inte tala om när ni ska tanka er bil. Snart elva kronor litern, på väg mot tolv kronor, och det allra mesta är skatt och skatt på skatten. Detta förespråkar miljöpartiet som god politik. Jag hävdar att det är flum, och det står jag för. Vi får väl se vad som var rätt så småningom.

Lars Idon Andersson

Nödändigt med en lag

■ Jerker Sjölander (JL) skriver i sin insändare 8/3 att min tolkning av ordet "folkgrupp" känns krystad. Men läs då rubriken i antydda insändare (1/3), där står "Folkgrupp – en grupp människor". Det kan väl ändå inte sägas vara krystad.

"Vi", säger JL vidare, "har alltid uppfattat en folkgrupp som en etnisk grupp människor".

Vårt språk är till skillnad mot latin inte statiskt, utan befinner sig i ständig förändring/utveckling. Nya tolkningar och konstruktioner av etablerade fraser och enskilda ord kommer oavbrutet till. Jag menar därför fortfarande att JL av någon anledning önskar flytta fokus från den viktiga kärnfrågan, nämligen den lag som ska skydda, i detta fall homosexuella, från hets och förföljelse. Vad lagen sen kallas är underordnat och knappast så "förvirrande" som JL menar. Alla, inklusive JL, har ju förstätt vad det faktiskt handlar om, annars vore den här debatten knappast möjlig, eller hur?

Att varje form av hets mot enskilda individer eller grupper är "beklaglig", som JL skriver, tror jag inte räcker för en grupp människor vilken känner sig trakasserad. En lag är därför en nödvändighet. Att sedan Åke Greens omdöme, som JL också skriver, "kanske sviktat" och "i så fall är beklagligt" är inte heller tillfredsställande med avseende på det han faktiskt sa i sin predikan.

Om föreliggande lags rubricering skrevs: "Hets mot homosexuella", i stället för "hets mot folkgrupp", är vi då, Jerker, överens om att den bör tillämpas i fall som detta med Åke Green? Eller inkräktar det för mycket i yttrandefriheten, som jag anser väldigt betydande inom just kyrkans värld?

Jan Hedenberg

Bilister tjänar på skatteväxlingen

■ I en stor landsomfattande kampanj målas miljöpartiet ut som glesbygdens fiende nummer ett. Den gröna skatteväxlingen är boven i dramat – utan att nämna skattesänkningarna som ingår i växlingen. Bilindustrin vill göra frågan om våra barns framtida miljö till en pengastrid mellan landsbygd och storstäder med helt felaktiga siffror.

I dagsläget är det så att många människor i storstäder kör mer bil än personer i glesbygd. Dessutom är till exempel boendekostnaderna och försäkringarna mycket högre i storstäderna än i glesbygden och på landsbygden, vilket gör att i 75 procent av de jämförda kommunerna har människorna mer pengar över, än motsvarande familj i Stockholm.

Här i länet är det mycket olika förutsättningar från de större

kommunernas centrala delar med mycket god kollektivtrafik till landsbygden i de övriga länsdelarna. Självklart innebär det olika behov och resevanor.

Det är i någon mening smickrande att hela billobbyn riktar all sin vrede mot miljöpartiet för att vi försöker säga sanningar som egentligen alla partier erkänner. Men inte särskilt hederligt gentemot de läsare som kanske inte följt med i alla beslut.

Den skatteökning som regeringen, vänsterpartiet och miljöpartiet bidragit med är 18,5 öre per liter bensin. Detta motsvarar för en normalfamilj som kör 1 500 mil per år i en genomsnittlig bil 124 kronor per år, och för en familj som kör 5 000 mil per år 620 kronor per år. Kostnadsökningen är lika stor på landsbygden som i staden. Skatteökningen sker inom ra-

men för den gröna skatteväxlingen och innebär därför också skattesänkningar. Dessa är större än skatteökningarna och innebär för den normala bilåkaren att man kommer att ha mer pengar över i plånboken. Att minnas är också att den största höjningen av bensinskatten genom tiderna (107 procent), genomfördes av den borgerliga regeringen 1982 och av s tillsammans med fp 1990, då moms infördes även på bensin.

Nej, bästa biltillverkare och handlare, det finns mycket att göra på bilsidan och saker har börjat hända. Hybridbilar, etanol, och gas är på frammarsch och det kanske är tack vare ett envist politiskt arbete för att göra de ohållbara gamla motorerna ointressanta.

Vi skulle gärna vilja få svar från någon lokal företrädare för bilbranschen varför man inte berät-

tar att personer som kör bilar av mindre storlek, som drar mindre bensin, tjänar på skatteväxlingen. Dessutom får alla som måste köra bil till jobbet dra av mer på skatten från i år och de som kör bil i jobbet får en större skattefri del i ersättning. Som är större än bensinskatt höjningen.

Vi från miljöpartiet tar gärna strid för miljön även i framtiden samtidigt som vi också värnar om de som bor i lands- och glesbygd, oavsett vad bilindustrin påstår.

Bodil Ceballos, mp

landstingsfullmäktigeledamot

Gävleborg

Ann-Catrin Bergman, mp

landstingsråd Gävleborg

Per Almberg, mp

landstingsfullmäktigeledamot

Gävleborg

Maria Aspens, mp

gruppledare landstinget Gävleborg